

måske skal bo der, og så kan man måske beskyldes os for det, fru Margrete Auken gjorde. Det synes jeg nu ikke jeg vil kommentere.

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at med hensyn til debatten om, hvor mange der skal væk fra området, er jeg nødt til at sige, at der ikke er ændret så forfærdelig meget i forhold til den debat, der blev ført den 7. april, hvor man ikke ville gå ind for bestemte kvoter. Men trods alt tror jeg nok, de forskellige lande i dag er indstillet på, at tallet bliver væsentlig højere for alle landes vedkommende, end det har været indtil nu.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Tak for en lang debat.

Jeg synes ikke, hr. Bertel Haarders indlæg var så dårligt. Farven var måske lidt mørk, men refleksionerne var ikke helt fremmedartede. Jeg synes, at de af os, der er optaget af, at Europa-Parlamentet skal have en varig plads i samarbejdet, skal erkende, som hr. Bertel Haarder sagde, at det er en særlig konstruktion og også en lidt sårbar konstruktion, som enhver parlamentsopbygning er det i de første år.

Vi har en fælles interesse, der rækker langt ud over her og nu, i, at Europa-Parlamentet kommer til at fungere med den agtelse, et parlament må fungere med. Jeg håber, vi hurtigt kan få løst spørgsmålet om Europa-Parlamentets statut i fælles interesse, og jeg vil nævne for hr. Bertel Haarder, at det er min agt i Köln – hvor vi jo traditionen tro har formanden for Europa-Parlamentet til stede – at ytre et par synspunkter; dels om regeringernes beredvilighed til at finde en fornuftig forståelse på kortest mulig tid, dels den danske regerings optagethed af, at Parlamentet indtager den plads, det skal have i henhold til Amsterdamtraktaten og i samspillet med Rådet, og dermed også får den legitimitet, som er utrolig vigtig.

Jeg håber samtidig, at besværlighederne om åbenheden, som jeg forstod hr. Thulesen Dahl i virkeligheden gik efter – altså åbenheden om alle de forskellige økonomiske problemer i Europa-Parlamentet – kan blive klaret. Her i landet kan enhver jo få klarhed over, hvad et dansk folketingsmedlem tjener, og det kunne være en god ting, hvis vi også kunne få løst det spørgsmål.

Jeg er en lille smule trist, som hr. Bertel Haarder i virkeligheden også er det, over at se, hvordan vore public service-kanaler i virkeligheden tager sig af den europæiske debat; det

må jeg sige, det må jeg sige. Jeg lægger ikke op til nogen stor debat om det i dag, men jeg synes, det er tankevækkende. Jeg kan i virkeligheden se nogle paralleller til den debat, vi havde, da vi sidst havde folkeafstemning.

Lad os sætte, at public service bliver lig med, at ordstyrerens eneste kommentar – efter at have lyttet til to forskellige indlæg, hvoraf det ene hedder: Denne kop er hvid, og det andet hedder: Denne kop er sort – er, at nu har vi på saglig vis fået præsenteret de pågældende synspunkter, og så er det befolkningens opgave at tage stilling. Så synes jeg på en måde, det er for kort, det er for lidt belyst, og at vi efterlader befolkningen med et for svagt grundlag for selv at kunne vurdere og selv at kunne engagere sig. Befolkningen har jo ikke den tid til rådighed, som vi har, til at sætte sig ind i de dele, og som sagt håber jeg, at vi simpelt hen kan blive dygtigere til det og dermed også få en bedre og en bredere debat.

Jeg må sige, at når jeg ser den skrevne presse, synes jeg faktisk, at den virkelig går i dybden i Europadebatten et langt, langt stykke hen ad vejen. Det gælder Kosovokrisen, dens historiske baggrund og det aktuelle billede, og det gælder i virkeligheden også Europa-Parlamentsdebatten. Ikke mere om det, men good luck og op med humøret.

Til fru Ellen Kristensen må jeg sige, at jeg for det første gerne vil kvittere for Grønlands optagethed af Kosovokrisen og i den forbindelse i øvrigt også for Færøernes. Jeg synes, det er flot, og jeg synes, det fortjener stor respekt. Jeg har haft lejlighed til, kan jeg sige til fru Ellen Kristensen, at drøfte spørgsmålet om Kosovo med landsstyreformand Jonathan Motzfeldt, og vi er faktisk i løbende dialog om, hvordan vi også kan få Grønland til at indtage en rolle i arbejdet med Kosovosagen, som er så vigtigt for os. Jeg synes, det er imponerende at se – uanset beløbsstørrelsen ved indsamling og den slags – de holdninger, der har været i Grønland, og optagetheden af også at være med til at løse de problemer.

Jeg er glad for, at fru Ellen Kristensen også har været optaget af OECD's rapporter og Grønlands økonomi og bestræbelserne for at finde alternative erhvervsmuligheder ved siden af fiskeriet. Jeg ved, der arbejdes meget med det i det dygtige landsstyre og hos den dygtige landsstyreformand, og jeg glæder mig til at se den spredning, der vil komme.